

**ความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน
ที่เข้าร่วมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร***
**Behavioral Change's Adolescents in the Children and Youth
Council of Pathumwan, Bangkok**

เมนิลา สุงสูงเนิน และราเชนทร์ นพณัฐวงศ์
Menila Suksoongnern and Rachen Noppanatwongsakorn
มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์
Southeast Asia University, Thailand
Corresponding Author, E-mail: menila_19@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน 2) ศึกษาปัญหาและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนากิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างคือ เด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรม ผู้ปกครองของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กฯ เจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก เจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตปทุมวัน จำนวน 21 คน โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการตอบประเด็นสัมภาษณ์ ข้อมูลจากเอกสารต่างๆ มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. การขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ด้วยหลักการ เด็กคิด เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน โดยที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้ปฏิบัติงานเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ตนปฏิบัติด้วยตนเอง เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม 3 ด้านคือ ด้านการแสดงออกควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี และกล้าแสดงออกมากขึ้น ด้านบุคลิกภาพมีการปรับเปลี่ยนการแต่งกายเหมาะสมกับสถานที่ กาลเทศะ บทบาทหน้าที่ที่ได้รับมากขึ้นและมีการวางแผนกระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอน กำหนดความรับผิดชอบอย่างชัดเจน เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมีอยู่ 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก

*ได้รับบทความ: 17 ธันวาคม 2563; แก้ไขบทความ: 23 กุมภาพันธ์ 2564; ตอบรับตีพิมพ์: 14 มิถุนายน 2564

Received: December 17, 2020; Revised: February 23, 2021; Accepted: June 14, 2021

2. ปัญหาการขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน คือ ปัญหาด้านพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 24 เป็นข้อจำกัดในการสรรหา คัดเลือกคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน ข้อจำกัดด้านงบประมาณจากภาครัฐ ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ต่อเนื่องตลอดทั้งปี ข้อเสนอแนะในการพัฒนากิจกรรมคือ ควรจัดกิจกรรมที่เด็กและเยาวชนสนใจเพื่อต่อยอดในสิ่งที่พวกเขาชอบ เป็นกิจกรรมที่เข้าถึงทุกเพศทุกวัย ควรจัดกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เด็กและเยาวชนรวมกลุ่มกันและมีความรู้สึกร่วมกับสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวันต่อไป

คำสำคัญ: สภาเด็กและเยาวชน; การเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม; การพัฒนากิจกรรมสภาเด็กและเยาวชน

Abstract

The objectives of this research are: 1) to study the behavioral changes of children and youth who participated in the Children and Youth Council, 2) study the problems and provide a guidance for the development of the activities of the Children and Youth Council in Pathumwan District in Bangkok. The research was conducted by using the qualitative method to the sample groups of children and youth, their parents, staff of the Child Development Foundation, and staff of Community Development and Social Welfare who participated in an activity of the Children and Youth Council of Pathumwan District Office. In-depth interviews and group discussions for the focus group that involves 21 people were conducted in order to find out the answers to the research; and thematic analysis to identify the implications and interpretations based on the transcripts, respectively.

The research findings revealed that:

1. The driving force of the Children and Youth Council based on the principle of "Children Think, Children Lead, Adults Support" where they are operators themselves, tend to make the children and youth learn from what they do by themselves, develop their skills, and change their behaviors in three areas i.e., better self-expression, better self-control, and greater assertiveness. In terms of personality, there was an improvement the way they dress which turn out to be more suitable for the time and place, the given role, the work process, and the work process was planned in a step-by-step manner while at the same time, the responsibilities were clearly defined. Two factors of behavior

modification of the children and youth : external factor and internal factor.

2. The problems concerning the driving force of the Children and Youth Council in Pathumwan District are the Article 24 of the Child and Youth Development Promotion Act (2007) and its amendment (2nd edition, 2017) serve as limitations in recruiting and selecting the executive committee of the Children and Youth Council. They also obstruct the allocation of budget from the government sector which impedes activities from being held throughout the year. The researcher recommends the development of activities on a regular basis and made them accessible for the interested children and youth regardless of gender and ages so they can build rapport and have the real sense of unity among the members of Children and Youth Council in Pathumwan District.

Keywords: Children and Youth Council; Behavior Change; the development of Children and Youth Council activities

1. บทนำ

โลกาภิวัตน์นำมาซึ่งกระแสแห่งความเปลี่ยนแปลงที่พลวัตในปัจจุบัน ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม แม้โลกาภิวัตน์จะทำให้เกิดการพัฒนาด้านที่ก้าวหน้า แต่ก็ได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ และสังคม การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ส่งผลต่อ พฤติกรรมของคนในสังคม โดยเฉพาะเด็กและ เยาวชนถูกมองว่าเป็นตัวสร้างปัญหาให้กับสังคม และชุมชน มีพฤติกรรมชอบใช้ความรุนแรง ชอบ ทะเลาะวิวาท ชอบตีกัน ชอบดื่มเหล้า เสพสาร เสพติด ใช้ของฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น โดยเฉพาะ โทรศัพท์มือถือ มีความกล้าในเรื่องราวทางเพศที่ไม่ ถูกต้องและไม่เหมาะสมมากขึ้น พฤติกรรมไม่พึง ประสงค์ดังกล่าวเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น เกิดจากการที่วัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และพฤติกรรมของวัยรุ่น

ซึ่งเป็นช่วงรอยต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เกิดจาก ปัญหาทางครอบครัวที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับเด็ก และเยาวชน บางครอบครัวแตกแยก ทำให้ผู้ ปกครองไม่เข้าใจและเกิดจากการเลียนแบบที่ได้รับ รู้จากสื่อที่มีอยู่อย่างแพร่หลายและเข้ามามีบทบาท ในการกำหนดพฤติกรรมของเยาวชนทำให้เกิดค่านิยามที่ไม่เหมาะสม (เดือนเต็ม ไกรเทพ, 2560, หน้า 674 - 683)

โดยเป้าหมายสูงสุดของการพัฒนาเด็ก และเยาวชนในปัจจุบันและอนาคต ต้องอาศัยกลไก จากทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อให้เกิดกระบวนการ พัฒนาที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็กและเยาวชน ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และการมี ส่วนร่วม ตลอดจนการสร้างความต่อเนื่องยั่งยืน ของกระบวนการ ซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพ และพลังของเด็กและเยาวชนในฐานะสมาชิกของ สังคมและพลเมืองที่มีคุณภาพของชาติ รวมทั้งเป็น

ผู้นำในการสร้างสังคมยุคใหม่ จึงเกิดการจัดตั้ง สภาเด็กและเยาวชนขึ้น ต่อมาเมื่อวันที่ 14 มกราคม พ.ศ. 2551 ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 โดยให้สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ จำนวน 878 อำเภอ และระดับจังหวัด 76 จังหวัดและให้จัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร และสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย และในปีพ.ศ. 2559 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชนเทศบาล รวมทั้งให้กรุงเทพมหานคร ส่งเสริม สนับสนุนและประสานงานการจัดให้มีและดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนเขตและสภาเด็กและเยาวชนกรุงเทพมหานคร ตลอดจนให้กรมกิจการเด็กและเยาวชน ส่งเสริม สนับสนุนและประสานงานการจัดตั้ง และดำเนินกิจการของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ (กรมกิจการเด็กและเยาวชน, 2560, หน้า 3)

ทั้งนี้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 13 มิถุนายน พ.ศ. 2560 ว่าสภาเด็กและเยาวชนเป็นกลไกของเด็กและเยาวชนตามกฎหมาย ที่มีโครงสร้างเชื่อมโยงกันทั่วประเทศอย่างเป็นระบบเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ชุมชนและสังคม ภายใต้หลักการ “เด็กคิด เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน” กล่าวได้ว่าสภาเด็กและเยาวชนเป็นกลไกที่รัฐบาลใช้ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีความรู้ความ

สามารถกล้าคิด กล้าแสดงออก สำนักงานเขตปทุมวัน โดยฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีในทุกด้านๆ และเพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านเด็กและเยาวชนอย่างจริงจัง จึงได้จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวันตามพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 เมื่อวันที่ 23 กันยายน พ.ศ. 2560 ตามมาตราที่ 24 ให้มีคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขต ประกอบด้วย ประธานสภา 1 คน และผู้บริหารอีกไม่เกิน 20 คน โดยมีฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตปทุมวันกำกับดูแล ซึ่งสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน มีหน้าที่ในประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนระดับต่างๆ มีอำนาจหน้าที่ ประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนในทุกระดับ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ให้มีความรู้ความสามารถเป็นตัวแทนเด็กและเยาวชนเสนอความเห็นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งการแก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ โดยสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน ได้ใช้พื้นที่มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ศูนย์วัดดวงแข (มพด.) เป็นที่รวมตัวเพื่อจัดประชุมและทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ศูนย์วัดดวงแข เป็นองค์กรที่จัดตั้งเพื่อช่วยเหลือ คัดกรองเด็ก ริเริ่มพัฒนาและสนับสนุนกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการตามวัยของเด็กอย่างรอบด้าน จึงมีความใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชน

ในสภาเป็นอย่างดี

ดังที่กล่าวแล้วว่า สภาเด็กและเยาวชนเป็นกลไกที่รัฐบาลใช้ในการพัฒนาเด็กและเยาวชน โดยเป็นองค์กรที่เด็กและเยาวชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาของเด็กและเยาวชนด้วยตัวของเด็กและเยาวชนเอง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กและเยาวชนมีความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมหรือไม่ เปลี่ยนแปลงอย่างไร เพื่อจะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาปัญหาและเสนอแนะแนวทางในการพัฒนากิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นกระบวนการวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการวิจัย ดังนี้

1. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เช่น ข้อมูลทั่วไปของสภาเด็กและเยาวชน แนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

2. วิธีการสังเกต เป็นการสังเกตแบบมีส่วนร่วมจากการเข้าร่วมกิจกรรมของเด็กและเยาวชน ซึ่งสามารถสังเกตพฤติกรรมต่างๆ ในเด็กและเยาวชนของสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน เพื่อให้ได้ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กเขตปทุมวัน ในแต่ละครั้ง

3. วิธีการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีแนวทางในการสัมภาษณ์เป็นการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal Interview) กับเด็กและเยาวชน จำนวน 10 คน และผู้ปกครองจำนวน 5 คน เป็นการพูดคุย และกำหนดหัวข้อขึ้นมอย่างกว้างๆ เพียงประเด็นหลักๆ ทำให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย ประกอบการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ทราบถึงความเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

4. การสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับเจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก จำนวน 3 คน และเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคมสำนักงานเขตปทุมวัน จำนวน 3 คน

4. สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยนำเสนอเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จากการสนับสนุนและส่งเสริมการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน ภายใต้หลักการ “เด็กคิด เด็กนำ ผู้ใหญ่

หนูน” โดยที่เด็กและเยาวชนเป็นผู้ปฏิบัติงานเอง ร่วมคิด ร่วมวางแผน และหาแนวทางในการพัฒนา กิจกรรมร่วมกัน ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชน และสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตปทุมวันและเจ้าหน้าที่มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ศูนย์วัดดวงแข เป็นที่ปรึกษา คอยให้คำแนะนำ สิ่งเหล่านี้เป็นการ เสริมสร้างพลังอำนาจให้แก่เด็กและเยาวชน จึงได้เกิดโครงสร้างสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน และการทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับผิดชอบ การให้อำนาจในการตัดสินใจนี้เป็นการฝึก กระบวนการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการทำงาน ที่เป็นระบบด้วยตัวเด็กและเยาวชนเองและ เป็นการสร้าง พัฒนาทักษะใหม่ๆ จึงเกิดการ เรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมต่างๆ

การที่เด็ก เยาวชน เกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมมีอยู่ 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยภายใน คือ ตำแหน่งและระบบการทำงานตามโครงสร้างหน้าที่ ในสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน ทำให้เด็กและ เยาวชนได้รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองในการ ขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน มีหน้าที่ ที่รับผิดชอบ ทำให้ต้องเรียนรู้วิธีที่จะทำให้หน้าที่ ของตนเองบรรลุเป้าหมายในการทำกิจกรรม เช่น ปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพให้น่าเชื่อถือ ปรับวิธีการพูด ให้เป็นวิชาการในกรณีที่ต้องนำเสนอต่อหน่วยงาน ต่างๆ แต่ในกรณีที่ต้องสื่อสารกับกันเองในสภาเด็ก และเยาวชน ก็ต้องไม่เป็นวิชาการมากเกินไป เพื่อสามารถสื่อสารกับเด็กและเยาวชนได้ นอกจากนี้ การเป็นผู้นำสมาชิกในสภาเด็กและเยาวชน เขตปทุมวัน ทำให้เกิดการปรับตัวหรือปรับเปลี่ยน พฤติกรรมการพูด การวางตัว เพื่อให้สามารถ

เข้ากับสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน

สำหรับปัจจัยภายนอกที่ส่งผลให้เกิดการ เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน ได้แก่ การสนับสนุนจากมูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก (มพด.) ศูนย์วัดดวงแขเป็นองค์กรสาธารณกุศล ที่ต้องการ ให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน มีสุขภาพกาย แข็งแรง และจิตที่ดี โดยใช้กระบวนการเรียนรู้จาก การทำกิจกรรมต่างๆ ให้เด็กและเยาวชนได้คิด ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง การสนับสนุนจากหน่วย งานต่างๆ ได้แก่ กรมกิจการเด็ก และเยาวชน สำนัก วัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ได้จัดกิจกรรมศึกษาดูงาน กิจกรรมพัฒนาศักยภาพ เด็กและเยาวชนตลอดทุกปี ทำให้เด็กและเยาวชน ได้รับการอบรมที่เป็นระบบ เกิดการเรียนรู้พัฒนา ทักษะ ศักยภาพและได้แลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ กับสภาเด็กและเยาวชนเขตต่างๆ ซึ่งการสนับสนุน จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ เป็นการเปิดโลกทัศน์และมุมมองการทำงานใหม่ให้แก่เด็กและ เยาวชน

สภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน เป็นพื้นที่ ในการรวมตัวของเด็กและเยาวชนในเขตปทุมวัน เพื่อดำเนินกิจกรรมตามที่ต้องการด้วยตนเอง ทำให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม 3 ด้าน ดังนี้

1.1 ด้านการแสดงออกการทำงาน ร่วมกันของเด็กและเยาวชนที่มีอายุที่แตกต่างกัน จึงต้องมีความอดทน ใจเย็นและต้องควบคุม อารมณ์ตนเองให้ได้นั้น จึงต้องเรียนรู้และสังเกต พฤติกรรมน้อง เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การแสดงออกของตนเองและดึงดูดให้สนใจในกิจกรรม โดยใช้วิธีการเป็นเพื่อนเล่น เพื่อนคุย ไม่ฉุนเฉียว

ไม่ดูน้อง ไม่แสดงออกทางสีหน้าอย่างชัดเจน แม้จะไม่พอใจ วางกิริยาท่าทางที่เป็นมิตร การร่วมกิจกรรมที่หน่วยงานต่างๆ จัดขึ้น เกิดการสะสม ประสพการณ์ ทำให้กล้าแสดงออกมากขึ้นคือ กล้าเป็นตัวแทนสมาชิกสภาเด็กและเยาวชน เขตปทุมวันในการนำเสนอความคิดเห็น นำเสนอ ผลงานต่อผู้อำนวยการเขต คณะที่ปรึกษาคณะบริหาร สภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน และหน่วยงาน ต่างๆ กล้าพูดในที่สาธารณะที่มีผู้คนรับฟังจำนวนมากได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น

1.2 ด้านบุคลิกภาพการได้รับตำแหน่ง ในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนซึ่งถือเป็น ตัวแทนสมาชิกในสภาเด็กและเยาวชนที่ต้อง นำเสนอความเห็นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งการแก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อเด็กและ เยาวชนในเขตพื้นที่ประกอบกับการได้ร่วมกิจกรรม ภายนอกสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน ที่ หน่วยงานต่างๆ จัดขึ้น ทำให้เด็กและเยาวชนเกิด การปรับปรุง ปรับเปลี่ยนการแต่งกายให้เป็น ทางการสุภาพและเหมาะสมกับสถานที่ กาลเทศะ และเหมาะสมกับบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมากขึ้น

การทำงานสภาเด็กและเยาวชนจะต้อง ติดต่อกับบุคคลอื่น ซึ่งมีความหลากหลายทั้งด้าน อาชีพ อายุ การศึกษา มีการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน ให้ผู้อื่นเข้าใจในจุดมุ่งหมายของตนเอง ต้องพูดให้ เกิดการมีส่วนร่วมในกระบวนการทำกิจกรรม จึงปรับเปลี่ยนวิธีการสื่อสาร รู้จักใช้น้ำเสียงและ ลักษณะการพูดที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น กรณีที่ต้องสื่อสารกับตนเองในสภาเด็กและเยาวชน

ใช้น้ำเสียงที่เป็นกันเอง ใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย ไม่เป็นวิชาการมากเกินไป เพื่อสามารถสื่อสารกับ เด็กและเยาวชนได้ใช้น้ำเสียงที่เป็นมิตรกับผู้ร่วม กิจกรรม ในทางตรงกันข้าม ถ้านำเสนอความคิดเห็น ต่อที่สาธารณะชน จะใช้น้ำเสียง คำพูด วิธีการ พูดที่เป็นทางการและเป็นวิชาการ

ทั้งนี้ กิจกรรมจะสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีนั้น ต้องอาศัยทั้งวาทะศิลป์ในการพูดให้ผู้อื่นเกิดการมี ส่วนร่วมและต้องอาศัยการฟัง เพื่อรับรู้และเข้าใจ ว่าผู้ร่วมกิจกรรมต้องการอะไร ให้เกิดการโต้ตอบ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน จึงได้เกิด การเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพ ด้านการฟัง สามารถ จับประเด็นคำพูดที่สำคัญและโต้ตอบกับผู้พูด ได้ทันทีและในขณะที่กำลังฟังมีสีหน้าและท่าทาง สนใจในสิ่งที่ผู้พูดกำลังพูด และหากมีคำพูดที่ไม่ สบอารมณ์ก็สามารถระงับสติอารมณ์ได้ไม่แสดงออก ทางสีหน้าอย่างชัดเจน

1.3 ด้านกระบวนการทำงานจากการ สังเกตพบว่าในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาเด็กและเยาวชน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านกระบวนการ ทำงานสภาเด็กและเยาวชนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งใน ปีพ.ศ.2561 เป็นปีแรกของการจัดตั้งสภาเด็กและ เยาวชนเขตปทุมวัน จึงเป็นการทำงานตามสิ่งที่ พี่เลี้ยงเขตสั่งการเท่านั้นในปี พ.ศ. 2562 มีการ กำหนดโครงสร้างและบทบาทหน้าที่ให้แก่สมาชิก ทำให้สมาชิกรู้บทบาทหน้าที่ของตนเริ่มมีส่วนร่วม ในการกำหนดกิจกรรมออกความคิดเห็นว่า อยากทำอะไร แต่การกำหนดรายละเอียดงานด้าน ต่างๆ ยังคงเป็นหน้าที่ของพี่เลี้ยงเขต โดยเด็กและ เยาวชนส่วนใหญ่จะทำหน้าที่ประสานงานเชิญชวน

สมาชิกในสภาเด็กและเยาวชนให้มาร่วมกิจกรรมมากกว่า

ต่อมาในปีพ.ศ. 2563 เด็กและเยาวชนมีบทบาทในกระบวนการทำงานมากขึ้นโดยพี่เลี้ยงเขตจะจัดประชุมเพื่อให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการวางแผนการขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนว่าต้องการจัดกิจกรรมอะไรเป้าหมายคือใครได้รับประโยชน์อย่างไรก่อนกำหนดจัดกิจกรรมนั้นๆ ก็จะจัดประชุมย่อยเพื่อวางแผนเตรียมงานล่วงหน้าอย่างน้อย 2-3 อาทิตย์เป็นการประชุมเพื่อกำหนดกระบวนการและแบ่งหน้าที่ซึ่งในทุกระบวนการจัดกิจกรรมจะเป็นหน้าที่ของทีมงานที่ต้องรับผิดชอบ พี่เลี้ยงเขตจะให้อิสระในการทำงานอย่างเต็มที่โดยจะให้คำแนะนำและสนับสนุนในด้านอื่นๆ แทน เช่น งานเอกสาร งานสวัสดิการ

นอกจากนี้ การสนับสนุนจากผู้ปกครองเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน ถ้าผู้ปกครองเข้าใจสนับสนุนและอนุญาตให้เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เด็กและเยาวชนก็จะร่วมกิจกรรมได้อย่างสบายใจและเต็มที่กับกิจกรรม

2. ปัญหาในการขับเคลื่อนงานสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวันกรุงเทพมหานครจากการสัมภาษณ์พบปัญหาการขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวันคือ พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 24 ให้มีสภาเด็กและเยาวชนเขตในกรุงเทพมหานครซึ่งสมาชิกประกอบด้วยเด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขต

พื้นที่กรุงเทพมหานครแต่ละเขต เป็นข้อจำกัดในการสรรหา คัดเลือกคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน เนื่องจากส่วนใหญ่เด็กและเยาวชนในเขตปทุมวันเป็นนักเรียน นักศึกษาที่เข้ามาศึกษาเล่าเรียนในสถานศึกษาในเขตปทุมวันเท่านั้น มิได้มีทะเบียนบ้านในเขตปทุมวัน

ปัญหาถัดมา คือ เวลาของเด็กและเยาวชนแต่ละคนไม่ตรงกัน เนื่องจากเด็กและเยาวชนในสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน ประกอบด้วยกลุ่มเด็กที่ศึกษาในระบบทั้งระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา และศึกษานอกระบบ จึงมีเวลาว่างในการทำกิจกรรมไม่ตรงกัน

ข้อจำกัดด้านงบประมาณ การจัดสรรและอนุมัติงบประมาณของหน่วยงานที่สนับสนุนไม่พร้อมกัน และกฎระเบียบการเบิกจ่ายของภาครัฐทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมที่เด็กและเยาวชนต้องการได้ เช่น กิจกรรมทัศนศึกษาดูงานต่างจังหวัด กิจกรรมพักค้างคืน เป็นต้น

จากการสัมภาษณ์ได้ข้อเสนอแนะในการพัฒนากิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวันกรุงเทพมหานคร ดังนี้

1. ควรจัดกิจกรรมที่เด็กและเยาวชนสนใจเพื่อต่อยอดในสิ่งที่เด็กและเยาวชนชอบ
2. เป็นกิจกรรมที่ เข้าถึงทุกเพศ ทุกวัย
3. ควรจัดกิจกรรมตามโรงเรียนและชุมชนในพื้นที่ให้ครอบคลุม
4. ควรจัดกิจกรรมให้มีความถี่ มีกิจกรรมสม่ำเสมอ เพื่อให้เด็กและเยาวชนรวมกลุ่มกันเสมอ และมีความรู้สึกร่วมกับสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวันต่อไป

5. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร จะเป็นการศึกษาใน 2 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. ความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่เข้าร่วมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ปัจจัย สิ่งสนับสนุนหรือแรงเสริมที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเขตปทุมวันมีปัจจัยภายในและภายนอกที่สนับสนุน ได้แก่ ความเข้มแข็งและความสามารถในการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน ที่ร่วมกันคิด ร่วมกันวางแผน ร่วมกันปรับปรุงการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน จนกิจกรรมสำเร็จลุล่วงและได้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมด้านกระบวนการทำงานของสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน สอดคล้องกับกรทิพย์ ไตรดำเนินกิจสกุล (2553) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยสนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 พบว่า ปัจจัยหรือแรงสนับสนุนที่ทำให้การปฏิบัติงานของสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในพื้นที่ภาคกลางตอนล่างให้สำเร็จลุล่วง จำเป็นที่ต้องได้รับแรงสนับสนุนจากฝ่ายต่างๆ ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญ คือ ความสามารถในการทำงานเป็นทีม ที่ต้องอาศัยการร่วมแรง ร่วมใจของสมาชิกทุกคนในการปฏิบัติงาน การทำงานเป็นทีมมีส่วนที่ทำให้งานได้บรรลุเป้าหมายและส่งผลต่อสภาพจิตใจและอารมณ์ของสมาชิกทีม

แรงสนับสนุนจากครอบครัวที่คอยส่งเสริมให้กำลังใจและส่งเสริมในการทำกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน เพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ห่างไกลจากสิ่งชั่วร้าย สอดคล้องกับพัลลวี เปี่ยมศักดิ์กมล (2560) ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสวนสาธารณะของเครือข่ายเยาวชน กรณีศึกษา สภาเด็กและเยาวชนเทศบาลเมืองสตูล พบว่า ประชาชน ชาวเทศบาลเมืองสตูล ได้ให้ความสำคัญกับการใช้เวลาที่เกิดประโยชน์ของบุตรหลานที่ได้มาร่วมทำกิจกรรมต่างๆ ณ สวนสาธารณะเขาโต๊ะพะยอมวัง ซึ่งประชาชนมองว่า กิจกรรมส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมที่ดีและเหมาะสมกับเด็กและเยาวชน ทำให้เด็กและเยาวชนได้มีการเรียนรู้นอกห้องเรียน มีการทำกิจกรรมที่บูรณาการเกิดการกล้าแสดงออกในการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ และทำให้เด็กและเยาวชนห่างไกลยาเสพติด

นอกจากนี้ สภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน มีเจ้าหน้าที่เขต (พี่เลี้ยง) ที่คอยเป็นที่ปรึกษา สนับสนุนและเปิดโอกาสให้มีการประชุมย่อยหลายครั้งๆ เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นให้เกิดการความสนิทสนมและให้อิสระในการคิด วางแผนกระบวนการและให้คำแนะนำในทุกขั้นตอน สิ่งเหล่านี้เป็นการเสริมพลังอำนาจให้เด็กและเยาวชนได้ตัดสินใจ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและเกิดการเรียนรู้ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับภาพิพันธ์ คำอุดม (2558) ศึกษาเรื่อง การศึกษากระบวนการเสริมพลังในสภาเด็กและเยาวชน กรณีศึกษา สภาเด็กและเยาวชนตำบลเหมืองหม้อ พบว่า สภาเด็กและ

เยาวชนตำบลเหมืองหม้อมี เจ้าหน้าที่พี่เลี้ยง ที่เปิดโอกาสให้คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลเหมืองหม้อ ได้จัดประชุมประจำปีในแต่ละปีเพื่อวางแผน การปฏิบัติงานสภาเด็กและเยาวชนตำบลเหมืองหม้อประจำปีโดยให้ประธานสภาเด็กและเยาวชนตำบลเหมืองหม้อเป็นประธานในที่ประชุม และให้โอกาสในการเขียนโครงการแผนงานและกิจกรรมที่เป็นความต้องการของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลเหมืองหม้อ ซึ่งคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลเหมืองหม้อจะมอบหมายหน้าที่ แบ่งงานกันปฏิบัติเมื่อมีปัญหาระหว่างการทำงานพี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชนตำบลเหมืองหม้อก็จะคอยรับฟังให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะและแก้ไขปัญหาในการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรม เป็นการเสริมสร้างพลังอำนาจให้แก่สภาเด็กและเยาวชนตำบลเหมืองหม้อเพื่อให้สภาเด็กและเยาวชนตำบลเหมืองหม้อประสบความสำเร็จ

2. ปัญหาในการพัฒนากิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานครปัญหางบประมาณไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนตลอดทั้งปีงบประมาณ ส่งผลต่อจำนวนกิจกรรมที่ไม่สามารถจัดได้ต่อเนื่องตลอดทั้งปี และกฎระเบียบการเบิกจ่ายของภาครัฐทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมที่เด็กและเยาวชนต้องการได้ สอดคล้องกับ รุ่ง รางาม (2552) ศึกษาเรื่องการศึกษามีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการพัฒนา กิจกรรมของสภาเยาวชนกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาพื้นที่เขตสะพานสูง พบว่า ควรมีการสนับสนุนด้านงบประมาณเพิ่มเติมในส่วนของสภา

เยาวชนกรุงเทพมหานคร เพื่อใช้ในการหารสนับสนุนเป็นค่าเดินทางของเด็กและเยาวชนในการเดินทางไปเข้าร่วมกิจกรรมสภาเยาวชนกรุงเทพมหานคร

6. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

1.1 จากการศึกษาพบว่าพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 24 ให้มีสภาเด็กและเยาวชนเขตในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสมาชิกประกอบด้วย เด็กและเยาวชนที่อยู่ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่ละเขต จึงเป็นข้อจำกัดในการสรรหา คัดเลือก คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน จึงควรให้ กรมกิจการเด็กและเยาวชนต่อ คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้มีการเสนอปรับแก้ไขกฎหมายในมาตรานี้ ควรให้มีสมาชิกสภาเด็กและเยาวชนเขตประกอบด้วย เด็ก และเยาวชน ที่อยู่ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร หรือกำลังศึกษาในสถานศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานคร เพื่อขยายโอกาส ให้เด็กและเยาวชนที่สนใจสามารถเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนเขตนั้นๆ ได้

1.2 จากการศึกษาพบว่า หน่วยงานที่สนับสนุนงบประมาณสภาเด็กและเยาวชนเขตมีเพียง 2 หน่วยงาน ได้แก่ กรมกิจการเด็กและเยาวชน จำนวน 30,000 บาท และสำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร จำนวน 50,000 บาท ซึ่งมีการจัดสรรและอนุมัติงบประมาณไม่พร้อมกัน ส่งผลให้การจัดกิจกรรมสภา

เด็กและเยาวชนระดับเขตไม่ต่อเนื่องและไม่สามารถจัดได้ตลอดทั้งปี จึงควรจัดสรรและอนุมัติงบประมาณให้พร้อมกัน เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชนเขตจัดได้ต่อเนื่องตลอดทั้งปีงบประมาณ

1.3 จากการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนไม่มีพื้นที่ในการแสดงออก ไม่มีพื้นที่สร้างสรรค์ในการจัดกิจกรรม ทำให้ขาดโอกาสในพัฒนาตนเอง ดังนั้นหน่วยงานต่างๆ ควรให้การสนับสนุน การดำเนินโครงการและกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนเขตอย่างต่อเนื่อง มีพื้นที่สร้างสรรค์ที่มีความมั่นคง เพื่อให้เด็กและเยาวชนใช้เป็นพื้นที่แสดงความสามารถและแสดงออกด้านต่างๆ

1.4 จากการศึกษาพบว่า สถานศึกษายังขาดความร่วมมือในการสนับสนุนนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมสภาเด็กและเยาวชน เพราะกังวลว่าจะกระทบการเรียนการสอน ดังนั้น สถานศึกษาควรให้ความสำคัญและสนับสนุนเด็กและเยาวชนในการร่วมกิจกรรมของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ และในความร่วมมือกับสำนักงานเขตในการขอความร่วมมือทำกิจกรรมต่างๆ ของสภาเด็กและเยาวชน

1.5 จากการศึกษาพบว่า สภาเด็กและเยาวชนระดับเขต ขาดการเรียนรู้ร่วมกันและมีเครือข่ายระหว่างสภาเด็กและเยาวชนระดับเขตค่อนข้างน้อย กรม ดังนั้น กิจกรรมเด็กและเยาวชนหรือสำนักวัฒนธรรม กีฬาและการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร ในฐานะหน่วยหลักในการขับเคลื่อนกิจการสภาเด็กและเยาวชนระดับเขต

ควรจัดกิจกรรมอบรม หรือกิจกรรมทัศนศึกษาดูงานต่างจังหวัดของสภาเด็กและเยาวชนเขตทุกเขต เพื่อให้เด็กและเยาวชนได้พบปะ การอบรมแลกเปลี่ยนความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ระหว่างกัน และยังเป็นการสร้างเครือข่ายของสภาเด็กและเยาวชนในแต่ละเขต

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาภาวะผู้นำของกลุ่มผู้นำในสภาเด็กและเยาวชนเขต ในกลุ่มกรุงเทพใต้ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดภาวะผู้นำของกลุ่มผู้นำในสภาเด็กและเยาวชนเขต

2.2 ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของเด็กและเยาวชนในสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อพัฒนากระบวนการทำงานสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวันให้สอดคล้องกับนโยบาย “เด็กคิด เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน”

2.3 ควรศึกษาเรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนของหน่วยงานต่างๆ ในการขับเคลื่อนสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่สนับสนุนการปฏิบัติงานของสภาเด็กและเยาวชนเขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร

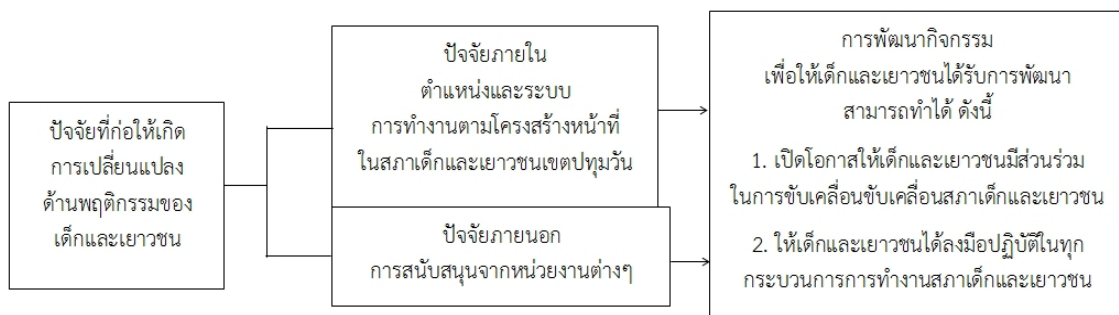
7. องค์ความรู้ที่ได้รับ

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้รับจากการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ การนำเอาปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน เกิดการพัฒนาทักษะต่างๆ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการแสดงออก ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี และกล้าแสดงออกมากขึ้น ด้านบุคลิกภาพ มีการปรับเปลี่ยนการ

แต่งกายเหมาะสมกับสถานที่ กาลเทศะและ
บทบาทหน้าที่ที่ได้รับมากขึ้นและมีการวางแผน
กระบวนการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนและกำหนด
ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนนั้น ต้องให้เด็กและ
เยาวชนได้ลงมือปฏิบัติเอง ภายใต้การขับเคลื่อน
สภาเด็กและเยาวชนด้วยหลักการ “เด็กคิด เด็กนำ

ผู้ใหญ่หนุน” เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติ
ด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้และได้รับประสบการณ์
ใหม่นอกเหนือจากโรงเรียน เกิดการพัฒนาทักษะ
ต่างๆ และเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรม
ในทางที่ดีขึ้นตรงกับวัตถุประสงค์ของการจัดตั้ง
สภาเด็กและเยาวชน ซึ่งแสดงเป็นผังภูมิได้ดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้รับ

เอกสารอ้างอิง

- กรมกิจการเด็กและเยาวชน และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2560). แนวทางการจัดให้มีสภาเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ: กรมกิจการเด็กและเยาวชน และกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- เดือนเต็ม ไกรเทพ. (2560). พฤติกรรมมีส่วนร่วมของเยาวชนในการพัฒนาท้องถิ่น ศึกษากรณี เทศบาลตำบลหนองบัวอำเภอมืองกาญจนบุรีจังหวัดกาญจนบุรี. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ครั้งที่ 4 (หน้า 674 - 683). เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- กรทิพย์ ไตรดำเนินกิจสกุล. (2553). ปัจจัยสนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปภาพินท์ คำอุดม. (2558). การศึกษากระบวนการเสริมพลังในสภาเด็กและเยาวชน กรณีศึกษา สภาเด็กและเยาวชนตำบลเหมืองหม้อ. (สารนิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- พัสวีย์ เปี่ยมศักดิ์กมล. (2560). การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสวนสาธารณะของเครือข่ายเยาวชน
กรณีศึกษา สภาเด็กและเยาวชนเทศบาลเมืองสตูล. (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รุจ รัชงาม. (2552). การศึกษาการมีส่วนร่วมของเยาวชนต่อการพัฒนากิจกรรมของสภาเยาวชน
กรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา พื้นที่เขตสะพานสูง. (วิทยานิพนธ์ส่งเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

